

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 270

ZÁŘÍ 2018

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Prázdniny jsou dávno minulostí, nastala další, již jedenatřicátá sezona našeho kmene a šavanská činnost se rozjela do obvyklých obrátek. Rád bych v krátkosti vzpomenu na to, co se událo během nezvykle parného léta. Se začátkem července jsme zbudovali tábor na tradičním místě ve Štítech, abychom zde strávili dva týdny nejen ve společnosti starých známých hrabovských Zálesáků, ale tentokrát i se zcela novými hosty ze vzdálené Příbrami – s Mohawky. Asi se mnou budete souhlasit, že společně strávený čas přinesl mnohem mnohem intenzivnější zážitky a rozhodně předčil naše původní očekávání. Kmen vedený náčelníkem KANYATAROU nám ukázal nové dimenze táboření, neboť v případě jeho jednotlivých členů skutečně platilo okřídlené rčení „Co kus, to originál“! Imnu, Muchomůrka, Špigí, Xena, Fotí a hlavně Strejda se postarali o přehršel nečekaných zážitků a ačkoli jejich kousky občas dosahovaly samotné hranice trpělivosti vedení tábora, je třeba říct, že ponorkou jsme rozhodně netrpěli a jejich přítomnost nakonec v dobrém slova smyslu okořenila atmosféru tábora, který po zásluze dostal jméno Tábor Sblížení a budoucí akce s Mohawky určitě nejsou vyloučeny.

V polovině prázdnin pak šest nejlepších bodovaných v celoroční javorové nažce vyrazilo na cestu vítězů do Mšena, kde obsadili základnu v podobě chalupy Evy a Járy Jaroměřských a odtud vyráželi na zajímavé výlety do soutěsek u Hřenska, na Říp, do libereckého Babylonu, na Pokličky atd., případně pod vedením starého barda TUWANAKHY objevovali taje knihvazačství či rozdělování ohně netradičními metodami a za své snažení po zásluze získali orlí pera, kterými se každý z nás rozhodně pochlubit nemůže!

Čas prázdnin však neúprosně chvátal ke svému závěru a se začátkem září na nás stejně jako v posledních čtyřech letech čekalo uspořádání Cesty kolem světa pro neorganizované děti. Počasí trochu zlobilo, ale zastavit nás nemohlo! Vlák se rozjel a prosvítl zastávkami Zahajovačka, Výprava do Horních Studének a Sraz ABS v Brně, jeho trasu dále lemovaly pravidelné družinové schůzky a co je nejdůležitější – ačkoli z něj jeden pasažér vystoupil (Koukálék), další nové cestující jsme na jeho palubě vřele uvítali (Natálka, Gítuška a Kohout)! Nechť si tedy v sezoně 2018/19 užijeme příjemnou společnou cestu!

S modrou oblohou OSg. Ostříž

SLOVO NÁČELNÍKA

S modrou oblohou soukmenovci. Do dalšího ročníku naší Březové kůry rád přidávám i své příspěvky a jsem moc rád, že i v dalším kmenovém období budeme moci Březovou kůru číst, a to nejen díky mnohým z vás, kteří příspěvky píšete, ale bez šéfredaktora by to asi nešlo. Někdo to prostě musí honit a sestavit a to je někdy nelehká věc. Když se tak trochu ohlédnu za tím rokem minulým, tak bych to hodnotil velice kladně a myslím si, že jsme jako náčelnictvo kmen opět posunuli dál. Především oceňuji to, že se nám podařilo

stabilizovat šavanské rody a super kometou se stala především rádkyně Káňat Surikata, pod kterou se Káňata stmelila a dnes jsou nejpočetnějším rodem, který tu dlouho nebyl. Už jen to, že 5 členů Káňat získalo nějakou hodnost, svědčí o zájmu posouvat se na cestě k vrcholu hory. Blížící se 108. sněm toho bude dalším důkazem.

Dlouholetou vítězku Javorové nažky Sagamora Eddie nahradila Vanata Lasička z rodu Medvědů a s obrovským náskokem potvrdila, že letos bude pro ostatní nelehké z trůnu ji sesadit. V první části minulého roku jsme pořádali velké akce pro veřejnost, ve druhé jsme se zaměřili na návrat ke kořenům. Svoji mysl jsme více upnuli k naší indiánské cestě a po povedeném Indiánském dni a prvním indiánském táboření na Drozdovské Pile jsme vše korunovali bezvadným táborem ve Štítech, kde nás tábořilo nejvíce za posledních deset let. Tady se ukázala i snaha o indiánský duch, a tak bylo vidět plno holek a kluků v indiánských košilích a šatech. A příště to bude ještě malebnější, to mi věřte. Rok 2017/2018 také upevnil naše dosavadní přátelství s kmeny a oddíly Ksigudan Praha/Zdice, Hvězda severu Brno, Kamarádi Šumperk, Delfini Mohelnice, Tuláci Olomouc a velice se rozvinula spolupráce s oddíly ABS na společných akcích Stínadla Praha, Ivančena, Setkání družin Karlovy Vary - prostě nejsme osamoceni.

Na začátku nového kmenového období jsme nezapomněli na tradiční akci ve Zvoli Cestu kolem světa, která byla opět pořádána pro širokou a to především zvolskou dětskou veřejnost. Tentokrát nám počasí nepřálo, ale i tak jsme to nevzdali. Do dalšího roku jdeme s cílem doplnit především rody Medvědů, Koníků a Hadů, aby naše řady posílily. Teď nás čeká sraz družin v Brně a za rok třeba u nás a to bude výzva přátel. Radost nám již udělalo pár nováčků a snad přijdou další a ohně v šavanských týpích budou plát i v příštích letech.

Skaut si hvízdá při všech potížích. Náčelník

CESTA VÍTĚZŮ 2018

15.-19. SRPNA 2018

Běžel měsíc srpen a náčelník ladil společně s bratrem Komárem a sestrou Evou poslední detaily zasloužené výhry šestice šavanských bojovníků, a to Gaoseda Sedmikrásky, Vanaty Surikaty, Vanaty Lasičky, Vanaty Vrabčáka, Vanaty Dely a Lišky. Právě tito skončili na prvních 6 místech celoročního bodování a získali hlavní cenu - pobyt v Čechách u Evy. Zázemí, které nám Eva s Járou přichystali, bylo přímo hotelového typu. Hlavním řidičem byl opět Komár, jeho firemní tranzit pomohl překlenout velké vzdálenosti a díky němu jsme navštívili kus světa. Velkým pomocníkem v programu byl také šaman kmene Ksigudan TUWANAKHA, který se zasloužil o nejedno splněné OP a nebylo jich málo. Výroba osobního razítka nás dokonce pobavila a ledňáček-mrzáček se stal

legendou a jeho výrobce Dela zase slavnou 😊 Skoro 3 dny se také účastníci podíleli na výrobě knihy - osobního deníku a tuto jistě těžkou zkoušku nakonec všichni splnili a TUWANAKHA jim toto OP uznal. Všichni tak mají splněno hned několik OP na podzimní 108. sněm kmene. Bylo vidět, že se na akci dostali ti praví a využili čas na plnění OP a to bylo moc dobře. Každé ráno nám Eva připravila bohatou snídani a večer pak chutnou večeři. Zavítali jsme taky do místní cukrárny, kde mimo dobrého zákusku jsme obdrželi velice chutnou zmrzlinu.

Městečko Mšeno, které nás hostilo, má také krásné koupaliště, ale jak zaznělo od Surikaty, ideální pro tučňáky. Voda byla fakt ledová, ale i tak zde bylo docela dost návštěvníků. Eva nás také provedla okolím Mšena a my tak vyrazili na celodenní výpravu místním krajem pískovce a došli až na Kokořín, kde jsme vyrazili na prohlídku hradu. Oběd jsme si dali v podhradní restauraci a hostitelka Eva nám každému dala možnost si vybrat, na co máme chuť.

Cestou zpět jsme navštívili turisticky navštěvované Pokličky, kde jsme museli zdolat nemalý počet schodů, než jsme spokojeně stanuli na vrcholu Pokliček. Při pohledu dolů ze skály se nejednomu zatočila hlava, a tak jsme k okrajům raději nechodili. I nadále jsme na stezce nacházeli různé zajímavé útvary a kuriozity. Byla to příjemná a poučná poznávací výprava.

V pátek jsme si naplánovali nejdelší výjezd, a to až na státní hranice s Německem, a vyrazili jsme do Českého Švýcarska, kde většina z nás ještě nikdy nebyla. Vyrazil s námi i TUWANAKHA, a tak byl tranzit plný a cesta ubíhala v klídku. V Hřensku jsme obdivovali čistou vodu v Kamenici a většina holek viděla poprvé v životě ledňáčka, který se hned na úvod naučné cesty národním parkem objevil a nás zaujal.

Naším cílem byla známá soutěska, kde nás pan převozník zásoboval informacemi o skalních útvarech a nakonec nám předvedl slavný vodopád. A to dokonce dvakrát 😊 Nikdo z pramice nevypadl, a tak jsme mohli krásně bloudit údolím a pro většinu byl zasluženou odměnou sladký pohár od TUWANAKHY. Liška se pak ještě dlouho sladounce usmívala 😊 Komár s MIČKINIKWOU zbytek zachránil a po hodině se pro zbytek přičítali tranzitem a vyrazili do Liberce do neméně slavného koupaliště Babylon. Tam jsme se všichni pobavili na tobogánech a jiných atrakcích a venku jsme ještě zvládli zvednout auto a vyfotit se s Albertem. A to nás už čekala cesta do Mšena. Po příjezdu jsme se vrhli na svazovanou knihu a do večera bylo co dělat.

Sobota byla dnem, kdy jsme všichni i s Evou a Járrou vyrazili na památný Říp. Byl to pěkný výstup a moc krásný rozhled do okolní krajiny. Nemohli jsme ovšem vynechat návštěvu rotundy a to dokonce zadarmo, protože jsme netušili, že se za vstup platí. Po krátkém posezení jsme vyrazili na oběd a při cestě zpět jsme se ještě šli podívat do pískovcových obydlí, která byla vytesána do skal. Po příjezdu jsme doladili

ještě deníky a vyrazili na noční procházku a navštívili jsme také jurtu u šamana LELAŠIKAHA, který ve Mšeně již 25 let žije.

V neděli jsme se po vydatné snídani rozloučili s Evou a Járrou a opustil nás také náš kamarád TUWANAKHA. Náš tranzit zamířil k domovu, ale ještě jsme měli v plánu zastavit v Poděbradech v muzeu, které bylo moc pěkné, a kdo měl zájem, mohl se vyfotit s mnoha akčními hrdiny nebo hrůzami. Poslední zastávka bylo Labe, kde jsme se nechali povozit místním převozníkem, a pak skutečně vyrazili k domovu. Prostě tato akce se nám povedla a zásluhu na tom měli jak organizátoři, tak i samotní členové.

Sa. MIČKINIKWA

CESTA KOLEM SVĚTA

1. ZÁŘÍ 2018

V posledních letech se stalo v kmeni nepsaným pravidlem uspořádat ještě před naší vlastní zahajovačkou akci pro veřejnost, jejímž cílem je hlavně zpříjemnit všem zúčastněným mimokmenovým dětem přechod mezi prázdninami a začátkem nového školního roku.

Model je tradiční a léty ustálený a nemá příliš smysl jej do detailu rozebírat, snad každý z nás už si Cestu kolem světa užil jak z pozice účastníka plnění úkolů na jednotlivých stanovištích a zároveň hazardního hráče utrácajícího své těžce vydělané tolarý v monackém kasinu, tak z pozice dobrovolníka starajícího se o zdárný průběh této monstrakce. Letos jsme však byli přece jen

přinuceni sáhnout z důvodu nepříznivého počasí k jedné zásadní změně, a tou byl přesun většiny atrakcí pod střechu sokolovny. Budme rádi alespoň za tento azyl, který konání akce umožnil, nicméně déšť a ochlazení se podepsaly pod nižší účastí a my jsme tak na stanovištích a u kola štěstí přivítali na šedesát soutěžících dětí. Jejich nesoutěžící doprovod pak mohl na balkoně zhlédnout mnoho velkoformátových fotek z naší historie i současnosti.

Pro mne jako hlavního koordinátora bylo příjemné sledovat, jak se většina z vás zkušeně vtělila do role spoluorganizátorů a část své poslední letošní prázdninové soboty obětovala pro zábavu mnohdy vám naprosto cizích dětí. Totéž samozřejmě platí i pro Komára za pomoc s převozem atrakcí z i zpět do Bludova, pro celou řadu dobrovolníků zvenčí, pro TJ Sokol Zvole za přístřeší a bufet, pro Sokola za povedený plakát k akci či pro pana Kobzu za propagaci v olomouckém rozhlasu.

OSg. Ostříž

ZAHAJOVAČKA

7. ZÁŘÍ 2018

V pátek 7.9.2018 se sešly všechny rody ve Zvoli u sokolovny na zahájení šavanského roku. Zúčastnilo se téměř 100% členů. Jediným chybějícím byla Dela. Začalo se nástupem a místem se roznesly pokřiky rodů. Poté jsme se vrhli na soutěže.

První hra spočívala v tom, že jsme byli v řadě se zavřenýma očima a MIČKINIKWA dotykem ruky určil, kdo bude Ledová královna. Poté hra začala a všichni jsme si navzájem podávali ruky. Jeden stisk nic neznamenal, ale když jsme ucítili stisk dvakrát, tak jsme dostali stisk od Ledové královny a měli jsme počítat do 10 a poté zmrznout. Hra spočívala v tom, že se mělo přijít na to, kdo je královna.

Druhá hra byla o tom, že se větší rozdělili na trojice a chytli se kolem ramen a udělali tak "domeček". Do každého domečku šel jeden z malých a dva, co byli navíc, byli chytající a utíkající. Utíkající se musel zachránit jen tak, že vlezl do domečku a ten z domečku ho nahradil. Když ho chytil, tak si vyměnili role.

Třetí hrou byla hra "želvičky". Jeden byl člověk, který bude želvičky převracet na záda. Ostatní byli želvičky, které měly za úkol za jakoukoli cenu si nelehnout nebo nespadnout na záda. Byli na všech čtyřech. Ten, kdo byl převrácen, tak ten se stal člověkem, který převrací.

Byli ještě dvě soutěže. Jedna byla, že jsme byli rozděleni na polovinu. Byla to celkem běhací a náročná hra, ve které jsme museli spolupracovat. Proto jsme potom soutěžili v něčem klidném. Bylo to o tom, že si každý udělal vlašťovku z papíru. Soutěžili jsme mezi týmy. V každém týmu se vybrala ta nejlepší vlašťovka a házel se jima tak, že hodil jeden, tam, kde to doletělo, šel druhý a házel z toho místa, a tak to šlo, dokud se všichni v týmu nevystřídali. Vyhrál tým s nejdále dolétnutou vlašťovkou.

Poté nám WATOKNAPA s Kiwim zahráli a zazpívali a my s nimi. A nakonec byl nástup. Myslím si, že už jen to, že jsme tam byli skoro všichni, vedlo ke krásnému začátku nového roku.

Va. Surikata

VÝPRAVA DO HORNÍCH STUDÉNEK

15. ZÁŘÍ 2018

Byl by hřích nevyužít doznívající léto také k nějaké sobotní výpravě, a proto kmenová rada naplánovala na tuto sobotu výšlap na místo posledních táborů v dosahu Štítů. Kamenem úrazu se ukázala být doprava zpět, a tak nakonec byla zvolena náhradní varianta, kterou byla návštěva místa, kde proběhly naopak první šavanské tábory.

Z Valové nás tedy autobus dovezl do Horních Studének, kde jsme na zastávce provedli nástup a zmiňovanou vesnici se zase po letech nesly naše rodové lelatatiky. Poté jsme vystoupali až ke hřbitovu a od něj pokračovali po polní cestě táhnoucí se k dávnému tábořišti. Ale to už mezi námi koloval neposedný kolíček na prádlo nemilosrdně označující své-

ho nositele jako Smrad'ocha. Dalším zpestřením byly vyhlášené poplachy a zájemci se též mohli pustit do plnění OP O-64 (poznávačka přírodnin na kmenové výpravě). Rody také soutěžily ve znalosti kmenového wampumu nebo ve sbírání listů vyhlášených stromů. Vzhledem k počtu členů a věkovému průměru družiny nebylo vítězství Káňat nijak překvapivé, ale snahu rozhodně nelze upřít i ostatním rodům.

Před polednem jsme dorazili na tábořiště pod někdejším srubem Mravenec. Pamětníci se nestačili divit, jak moc se toto místo za pětadvacet let proměnilo. Navážka, zpevněné štěrkové plochy, zarostlé břehy potoka, železný kontejner sloužící zřejmě k uložení táborového vybavení a náradí a studna se stálou pumpou –

to vše dodalo nenápadné loučce v nitru lesa zcela jinou tvář. Po stručném náčelníkově seznámení s historií a nezbytné fotodokumentaci místa i nás tedy rychle dál ke kapličce na Olšanských horách. Tady potkáváme členy olomouckého oddílu Ostnovci a pouštíme se do vaření polévek k obědu. S předstihem nás opouští WATOKNAPA chvátající zpět do civilizace, my se po posilnění a krátkém laškování s lakroskami vydáváme v jejích stopách dolů do

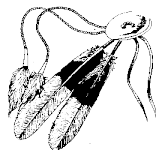

Olšan a odtud přes Klášterec do Bohutína na vlak. Kousek od zastávky ČD poutá naši pozornost nadměrná koncentrace decibelů vycházející ze sound-systému u rekonstruovaného starého domu a v pilném stavebníkovi MIČKINI-KWA poznává někdejšího člena kmene Karla :-). Prostě Šavana najdeš všude!

Bohutínskou zastávku během krátké chvíle proměníme v doupe hladových veverek, ořechové skořápky však nejsou vhodnou výzdobou železničářských nemovitostí, a tak nás čeká úklid, vyhlašujeme nejčastějšího Smraďocha (rovným dílem se o tento titul dělím já s Delou) a časově nejdéle „zatouchajícího“ Smraďocha (náčelník nesoucí kolíček snad téměř čtvrtinu cesty). Poté už nekompromisně obsazujeme příšedší lokálku a po přestupu v Bludově opouštíme společnost ČD v Zábřehu a rozcházíme se do svých domovů.

OSg. Ostříž

STOUPÁNÍ NA HORU

Ještě než se příroda uloží k zimnímu spánku, přináší Březová kůra svým věrným čtenářům šanci splnit si další orlí pero z plamene ochranářství. Možnost přiučít se, které rostliny vám mohou na vašich výpravách do přírody vylepšit a ozvláštnit váš jídelníček, rozhodně není k zahození. Možná budete sami překvapeni, kolik z rostlin, kolem kterých obvyčejně projdete takřka bez povšimnutí, vám může nabídnout pestrou paletu nejrůznějších chutí. No řekněte sami, zda by vás někdy jen napadlo ochutnat lopuch, kopřivu či snad dokonce rákos?

O-2 Najdi a urči 5 druhů nepěstovaných rostlin, jejichž listy a výhonky jsou jedlé: do 10 let – 5 druhů, do 15 let – 7 druhů, nad 15 let – 10 druhů rostlin.

Splnit toto OP je velice snadné, ale správný bojovník se jistě nespokojí se znalostí pouhých deseti rostlinek. Proto vám zde předkládám soupis více než stovky užitkových rostlin, které by správný zálesák měl znát. Předtím však musím upozornit na několik důležitých pravidel, která se vztahují ke sbírání jakýchkoliv rostlin:

- Sbírej vždy pouze rostlinku (či její část), která je čerstvá. Plesnivě brambory by sis přece také nekoupil. Vše nejprve důkladně omyj a očisti. Nejlepší je mladá a křehká rostlinka brzy na jaře.
- Sbírej pouze to, co perfektně znáš! Používej pouze tu část rostliny, kterou zde uvádím, jiné části mohou být nejedlé, nebo dokonce jedovaté!!!
- Nenič kvůli plnění OP vzácné a chráněné rostliny!

Kořenová zelenina jde nahradit kořeny v přírodě rostoucích bylin. Nejlepší jsou zjara, těsně po prvních listech. Starší kořeny mohou být nahořklé chuti a poněkud dřevnaté (dá se částečně zmírnit povařením ve slané vodě).

- Lopuch větší, Mochna husí, Vrbka úzkolistá, Pastinák obecný, Šípatka vodní, Rákos obecný, Česnek medvědí, Hrachor hlíznatý, Pupalka dvouletá, Kerblík lesní, Čistec bahenní či hlíznatý, Hluchavky (všechny), Zvonek (všechny), Zvonečník klasnatý, Ostropes trubil, Kozí brada luční.
- Smetanka lékařská a Čekanka obecná (použití jako náhražka kávy).

Ochucení polévky obstarají a základ salátu vytvoří zelené listy a nať řady rostlin. Sbíráme celé mladé rostliny před květem, později jen mladé nebo vyrážející vrcholové listy.

- Kopřiva dvoudomá či žahavka (nutno spařit!), Kontryhel obecný, Popenec obecný či břečťanolistý, Mochna husí, Sedmikráska chudobka, Fialka (všechny), Vikev (všechny), Vrbka úzkolistá, Plicník lékařský, Jitrocel (všechny – nutno vyjmout z listů tuhé žilky), bedrník obecný, Řeřicha polní, Kerblík lesní, Kyseláč luční (tzv. šťovík – max. 50 g), Kyselka obecná (tzv. šťovík – max. 50 g), Lebeda (všechny), Merlík (všechny), Chmel otáčivý, Ptačinec žabinec či prostřední, Kozlíček polní, Čekanka obecná, Rdesno hadí kořen, Smetanka lékařská (pouze listy!), Bršlice kozí noha, Pcháč zelinný či obecný, Mokřýš střídavolistý, Peťour malouborný či srsnatý, Potočnice lékařská, Hluchavka (všechny), Ředkev ohnice, Hořčice polní, Barborka obecná, Kokoška pastuší tobolka, Krkavec toten, Kuklík potoční či městský, Jestřabina lékařská, Jetel luční, Šťavel kyselý (max. 50 g.), Fenykl obecný, Pilát lékařský, Černohlávek velkokvětý či obecný, Zvonek (všechny), Zvončák klasnatý, Sléz přehlížený, Kopretina bílá, Kozalec kořený (tzv. estragon), Podběl lékařský, Kozí brada luční, Mléč bylinný.

- *Různí znalci uvádí ještě některé další rostliny, ale raději je neuvádím, neboť se jedná o velmi různotvárné byliny, které vytváří geograficky odlišné formy. Například Bolševník obecný je na Kamčatce oblíbenou zeleninou, ale u nás již pouhý dotyk může způsobit zčervenání pokožky jako od silné kyseliny. Podobný případ je Hasivka orličí, která se v Japonsku či na Novém Zélandu používá jako významný prostředek pro obživu, ale speciální jednotky SAS před ní varují, jako před nebezpečnou karcinogenní rostlinou.*

Rostliny s výraznou kořenovou chutí používáme v menším množství do polévek, salátů, k luštěninám a masu.

- Řebříček obecný (listy), Řeřišnice luční (celá bez kořenu), Kokoška pastuší tobolka (nať), Česnek medvědí (nať, cibulky), Křen selský

(kořen), Rdesno pepřík (listy a semena – max. 50 g.), Rozchodník nachový (listy), Vochlice hřebenitá (listy), Popenec obecný (celý bez kořenu), Rozrazil potoční či vodní (stonky a listy), Kopr obecný.

Jedlé květy či květní lůžko

- Květní lůžko se vaří zejména u různých druhů artyčoků - u nás rostou: Ostropes trubil, Bodlák nicí, Pcháč bělohlavý, bahenní, bezlodyžný a zelinný.
- Jedlá poupata se naloží do slané vody, octa a oleje na tzv. kapary. Ty se poté přidávají jako pikantní příloha do různých jídel. Blatouch bahenní, Orsej jarní, Janovec, Sedmikráska chudobka.

Koření (pouze malé množství!)

- Kuklík městský (místo skořice či hřebíčku), Řeřišnice luční, Rdesno pepřík, Potočnice, Kokoška pastuší tobolka a Vesnovka obecná (místo pepře), Dobromysl obecná a Mateřídouška obecná (místo majoránky), Kozalec kořený (neboli estragon), Kmín divoký (plně nahradí pěstovaný), Kopr obecný (nadzemní část), Fenykl (plody), Máta pepřná a Šalvěj lékařská (k masu či rybám).

Tím jsem vyčerpал své znalosti jedlých nepěstovaných rostlin. Přesto bych ještě rád sdělil několik poznatků: pokud nejste na bylinky v kuchyni zvyklí, tak používejte zpočátku vše ve velmi malém množství. Většina rostlinek je jedlá pouze po důkladném povaření do měkka. Samotné rostlinky v žádném případě nemohou sloužit k sestavení plnohodnotného jídelníčku, ale v kombinaci s běžnou stravou jsou zajímavým zpestřením.

Neuvádím zde žádné recepty, buďte sami vynalézaví, jistě přijdete na stovky uplatnění jedlých bylinek. Mnohé z nich se již dnes začínají prodávat i v našich supermarketech, takže možná za pár let už ono slovo nepěstované nebude platit ani zde.

Pro jistotu ještě upozorňuji, abyste si před použitím rostliny opět uvědomili, která část rostliny má jaké použití, neboť pokud byste si například udělali salát ze šalvěje a rdesna pepříku, nemuselo by to být pro váš žaludek to nejlepší, protože obě rostliny se požívají pouze jako koření v nepatrném množství.

Sepsal TUWANAKHA

Použité prameny: John Wiseman – SAS:Příručka jak přežít; Červinkovi – Cestou pravěku; E. T. Seton – Duch lesů; J. Grau, R. Jung, B.Münker - Bobulovité, užitkové a léčivé rostliny; Nikolaj Verzinin – Ve stopách Robinzonových

SLAVNÁ TŘINÁCTKA SHAWNEE

1. Sachem	MIČKINIKWA	237	OP	13	mistrovství
2. Sachem	AJAGU	96	OP	6	mistrovství
3. Orlí Sagamor	Ostříž	71	OP	3	mistrovství
4. Sagamor	Eddie	88	OP	2	mistrovství
5. Gaosed	Čača	43	OP		
6. Gaosed	Sedmikráska	30	OP		
7. Vanata	Surikata	42	OP		
8. Vanata	Lasička	35	OP		
9. Vanata	Dela	23	OP		
10. Vanata	Vrabčák	17	OP		
11. Vanata	Kajda	14	OP		
12. Vanata	Medvěd	11	OP		
13. Vanata	Čivava	5	OP		
Vanata	Kecalka	5	OP		

Tabulka uvádí nynější bojovníky kmene, kteří pokročili nejdále ve svém Stoupání na horu. Po dlouhé době se tam dostali pouze ti, kteří mají hodnost alespoň Vanata. Tato tabulka byla sestavena po 107. sněmu kmene Shawnee.

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Pravidelná úsporná opatření se nevyhýbají ani našemu kmenu, a tak reálně hrozilo, že Šavanská Tajná ZPRAVodajská Služba bude muset v novém roce z důvodu nedostatku financí ukončit svoji činnost. Špičky kmene tedy zasedly a řešily, jak dál. Většinové mínění se nakonec shodlo na platnosti okřídleného rčení „Lepší teplý bonz než studená večeře“ a bylo rozhodnuto. Ano, přátelé, na příštím táboře jste bez večeří. Uspořený peníz však zajistí chod tajné organizace ŠATAZPRAS a vy se tak opět budete moci třást, co na vás její agenti vyhrabou. Není to skvělé?

Surikatino trápení. Rádkyně Káňat v průběhu zahajovačky pozbyla v zápalu hry knoflík na svých oblíbených legínách. Pohotově sahla do své KPZ a knoflík byl brzy na svém místě. Při balení KPZ však došlo k tragédii - ztratila jehlu! Co teď? Jehla byla rodinným pokladem, jež se v její rodině předává z babičky na vnučku již sedm generací! Naštěstí se Méďa rozpomněl na známé české přísloví,

že jehla se obvykle dovedně skrývá v kupce sena. Všichni tedy zaklekli, co pilní mravenečci během slabé hodinky stéblo po stéblu nastřádali slušnou kupičku sena a za další dvě hodiny v ní našli i hledanou cennost! Vše tak dobře dopadlo a šťastná Suri věnovala nastřádané seno Ostřížovic ovečkám. Béééé!

Spavá nemoc u Mohawků. Letošní tábor měl nepříjemnou dohru u našich hostů z Příbrami. Drsné podhůří Jeseníků jim dalo ochutnat něco ze svých záludností, respektive jedna z místních rarit - zákeřná moucha Tse-tse Jesenicus Štítus - ochutnala je. Během táborového sněmu tak postupně všichni upadli do nemilosrdné náruče spánku, ač ti odolnější jako nezdolná bojovnice Xena nebo drsný greenhorn Strejda bojovali do posledního zívnutí. Dle posledních zpráv věnuje Kany veškeré své zbytky sil na nalezení protijedu. Mnoho zdaru!

- ŠATAZPRAS -

Z HISTORIE KŮRY....

...SRAZ BVÚ OSTRAVA

Hau kóla, bojovníci a dcery kmene! Doufám, že jste si užili tábor a o prázdninách si pořádně odpočinuli a jste plní sil do dalšího kmenového roku. V dnešním čísle Březové kůry se vrátíme do čísla 154, které vyšlo v září 2003. Akce, o které si můžete přečíst, byla nedílnou součástí plánu akcí. Na srazu BVÚ u Ostravy se každoročně sjelo mnoho oddílů, které si užily společný program a prestižní závod. Na akci moc rád vzpomínám – potkali jsme se zde s kamarády z jiných oddílů a zažili většinou i první mrazíky. Nezapomenutelné jsou i cesty domů, kdy jedním autobusem jelo snad dvakrát více lidí, než byla kapacita ☺.

Hurááá...už je to tady...sraz BVÚ. Kdyby se udělala anketa o nejoblíbenější akci, zcela jistě by to BVÚ vyhrálo...nebo ne? Poté, co jsme se sešli v Zábřeze na nádraží, jsme zjistili první problém – Ječmínkovi bylo líto úspor, a tak je raději zapomněl doma a ke konci akce byl zadlužený jak české banky. Další problém nastal, jakmile jsme nasedli do vlaku - ten byl totiž plně obsazený a jen těžko jsme se dostávali dovnitř, nicméně se to povedlo a ke konci cesty jsme si dokonce sedli (jak se později ukázalo, cesta zpátky byla daleko horší).

Po dlouhé a strastiplné cestě jsme vystoupili na nádraží Ostrava-Svinov. Tam už na nás čekala šalina. Tou jsme (dokonce) odjeli. Stále ale na nás čekala delší procházka na tábořiště s nezbytným zablouďením v temném lese. Ze všeho jsme se vymotali a na tábořiště dorazili. Tábor byl postaven celkem rychle, oheň vzplál a my mohli jít spát. Byla krásná,

tichá a studená noc. Ráno jsme plni elánu vyskočili ze stanů, protáhli se rozcvíčkou do půli těla a posnídali ze zásob z domova. Poté už byl slavnostní nástup. Tam nás poučili o tom, co se smí a co se nesmí, a taky o závodě a o vedlejších soutěžích přítomných oddílů. Pak jsme se zaregistrovali do závodu a náš hvězdný tým (Dream Team) (čti „drým tým“) (Mlčím, Mauglí, Michal, Plamínek, Brouček, Ječmen a Vulpes) dostal krásné číslo 1. Náš druhý hvězdný tým (polo-Dream Team) (nebo Dream polo-Team) vedený Tarzanem dostal

krásné číslo 2. A závody začaly...první byla štafeta – tam náš tým zazářil, byli jsme druží, předběhl nás jen tým, který si (podle našich předpokladů) vítězství pojistil litrem Šaratice (nebo litrem v obálce do kapes rozhodčích?). Následovaly hvězdy (ale ne ty naše - Mlčím a spol., ale ty z oblohy) – pozn. red. – tam nás zaskočily odborné otázky, ale ty zaskočily i ostatní, týmy, a proto jsme nedopadli nijak zle. I všeobecné znalosti (zejména tábornické) byly celkem dobré, jen jsme někde řešili otázky zbytečně složitě. Ve zdravotědě jsme také Dream Team před akcí nedopadli špatně (i kvůli našemu tréninku na Svojsíkův závod). Kamenem úrazu pro nás ale byl biatlonový závod – kvůli němu jsme dopadli tak, jak jsme dopadli. Tam totiž nezáleželo na znalosti a rychlosti, ale na štěstí, a to jsme my neměli. Touto disciplínou závod končil a my se rozběhli plnit ostatní soutěže. Ty byly až do večera. Večer jsme uvařili skromnou večeři a pustili se do zápasu v Čambrole (s Kamarády ze Šumperku). Čambrolu jsme hráli až do úplné tmy a pak se odebrali na výborný táborák, který byl plný kvalitních písniček a dlouho připravovaných scének. Po táboráku jsme se rozešli do stanů a rychle usnuli.

Tento den (zde měl Mlčím na mysli asi neděli) jsme zahájili (hned po probuzení) balením a dlouhodobou hrou. Po hře jsme se zklidnili, připravili a šli na závěrečný nástup. Tam se ukázalo, jak jsme byli úspěšní – spousta členů se umístila v některé soutěži (jen zmínkou – Vulpes vzal poprvé do ruky duralovou lakrosku a hned byl druhý ve své kategorii. A náš tým (alias Dream Team) ... byl druhý! Pro některé úspěch, pro mnohé zklamání. Pro nás je druhé místo úspěch, ALE měli jsme na víc. MOHLI jsme být první. O to, kdo jako druhý vystoupil na Měsíc se také nikdo nezajímá...druhé místo je tedy hezké, ale první místo je první místo.

Hned po vyhlášení výsledků a ukončení srazu jsme se odebrali k pověstným autobusům a dopravili se na nádraží. Čekala nás dlouhá cesta domů...

Napsal Mlčím

Pro BK vybral DRak

S PÍSNÍ NA RTU

Statistika

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
A i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

R: /:Statistika nuda je má však cenné údaje,
neklesejme na mysli ona nám to vyčíslí. :/

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
Pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R: /:Statistika nuda je..... :/

3. Tak vyřídte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
Když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

R: /:Statistika nuda je..... :/

HERNÍK

Od tohoto čísla naleznete v Kůře novou rubriku Herník, která vám připomene pravidla vybrané hry, kterou jste si mohli na některé ze šavanských akcí užít. Rubrika tak bude sloužit jako externí paměť a může být někdy v budoucnu vaší inspirací, pokud budete například jako budoucí rádcové hledat náplň vámi připravované schůzky nebo oddílové akce.

Na slepici

Hráči se rozdělí na dvě stejně početná družstva. Hra se jmenuje „Na slepici“, protože se původně hrála se slepicí (gumovou), ale ta se může nahradit čímkoliv jiným.

Slepice se položí na zem. Z každého družstva přijde jeden zástupce. Tito dva hráči losují, kdo začne hru – kámen, nůžky, papír, teď.

Ten hráč, který vyhraje, vezme slepici a odhodí ji co nejdále od opačného družstva. Ve stejnou chvíli se jeho družstvo postaví do hloučku a tento hráč je začne co nejrychleji obíhat. Za každé oběhnuté kolečko je jeden bod.

Protihráči mají za úkol co nejrychleji doběhnout k slepici, udělat zástup a slepici si mezi sebou od prvního v řadě poslat jednou vrchem, podruhé spodem, zase vrchem a pak spodem atd. až na konec řady.

Poslední člen tohoto týmu zakřičí „STOP“ a ve stejnou chvíli ji odhazuje (zase co nejdál od protihráčů) a úlohy se vyměňují.

Konec hry je buď po uplynutí časového limitu, nebo když jedno z družstev dosáhne stanoveného počtu bodů-koleček.

OSg. WATOKNAPA

HRSTKA VTIPŮ

....dnes rande
s Pepíčkem....

Pepíček přijde večer za tátou, a povídá: „Tati, umíš psát ve tmě?“ „No, myslím, že jo. Co mám napsat?“ „Svoje jméno do mojí žákovské knížky.“

„Tak co, Pepíčku, jaký je váš nový učitel?“ „Hodný a zbožný, tati.“ „Zbožný???“ „Ano. Při každé mé odpovědi jenom říkal: Pane bože, pane bože.“

Pepíček se ptá maminky: „Táta mi říkal, že pocházíme z opice, je to pravda?“ „Nevím, Pepíčku, já všechny příbuzné z tátovy strany neznám!“

Malý Pepíček přijde domů ze školy: Máma: „Ahoj Pepíčku, tak co, jak se ti líbilo první den ve škole?“ Pepíček: „PRVNÍ?! TO MI JAKO CHCEŠ ŘÍCT, ŽE TAM PŮJDU ZNOVU?!?!“

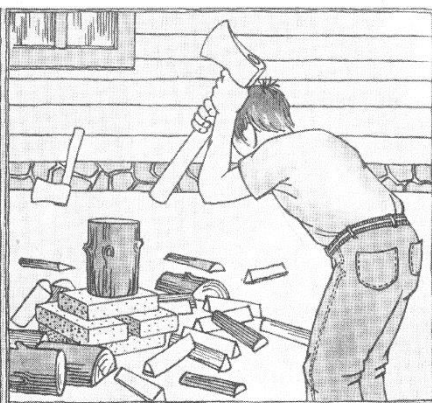
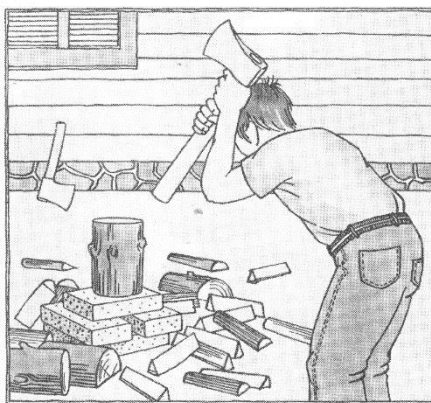
Postarší pán potká před panelákem Pepíčka a ptá se ho: „Chlapečku, kde bydlíš pan Novák?“ Pepíček: „Pojďte za mnou, já vám to ukážu, ale on bydlí až v jedenáctém patře a nejezdí výtah.“ Tak jdou Pepíček pěšky až do jedenáctého patra. Pán je celý udýchaný a Pepíček říká: „Tak tady bydlí pan Novák, ale jestli ho chcete vidět, tak sedí venku na lavičce.“

Chlubí se Pepíček: „Naše maminka jezdí autem jako blesk.“ „Tak rychle?“ „Ne, ale každou chvíli bací do stromu!“

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek. A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“ Pepíček na to: „Tak jo.“ Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme, dědo!“

Pepíček je ve škole a paní učitelka se ptá: „Pepíčku, vám se narodila dvojčátka, vid'?" „Ano,“ odpoví Pepíček. „A jak se budou jmenovat?“ ptá se učitelka. Pepíček na to: „Nevím, ale tatínek říkal nějak Himl a Hergot.“

NAJDI S ROZDÍLŮ

JAVOROVÁ NAŽKA 2017-2018

Již více 30x se z vítězství v Javorové nažce radoval chlapec nebo dívka, kteří v celoroční činnosti byli mezi těmi neaktivnějšími, a v posledních 6 letech to byla pouze děvčata Jenny z leštinských Sov, Eddie ze zvolských Ledňáčků a posledním vítězem je Lasička ze zábřežských Medvědů. Právě ona s velkým odstupem zvítězila a možná tím naznačila, že může navázat na velký úspěch Sagamora Eddie, která si tuto trofej odnesla celkem 4x a ustanovila tím rekord vítězů.

Zahajovací schůzkou ve Zvoli 6. září začal další boj o tento titul, a tak vám všem přeji co nejlepší umístění a zaslouženou Cestu vítězů, která se letos mimořádně povedla ☺

Bodování starších

1. místo	Va. Lasička	2.383 bodů	
Medvědi			
2. místo	Ga. Sedmíkráska	2.030 bodů	Káňata
3. místo	Va. Surikata	1.847 bodů	Káňata
4. místo	Va. Vrabčák	1.777 bodů	Káňata
5. místo	Va. Dela	1.590 bodů	
6. místo	boj. Liška	1.579 bodů	Medvědi
7. místo	boj. Koloušek	1.452 bodů	Káňata
8. místo	Va. Kecalka	1.443 bodů	Káňata
9. místo	boj. Sasanka	1.365 bodů	Káňata
10. místo	Ga. Čača	1.299 bodů	
11. místo	hledáč IQ	1.223 bodů	Medvědi
12. místo	Va. Kajda	1.164 bodů	Káňata
13. místo	Va. Čivava	1.032 bodů	Káňata
14. místo	hledáč Vločka	999 bodů	Káňata
15. místo	hledáč Čmelák	867 bodů	Medvědi
16. místo	hledáč Korálka	785 bodů	Medvědi
17. místo	hledáč Anička	94 bodů	Medvědi

KVÍZ PRO DILNÉ ČTENÁŘE

Ti z vás, kteří budou i letos bojovat o co nejlepší umístění v kmenovém bodování – javorové nažce – mají opět možnost rozšířit svá bodová konta s minimem námahy o prémiové body. Stačí pozorně číst náš kmenový časopis a nalézt v něm odpovědi na níže položené otázky. Pak už stačí jen nažhavit svůj email a zaslat správné odpovědi na adresu edita.riff@seznam.cz anebo je předat Eddie osobně či prostřednictvím svých rádců.

Byla by jistě škoda nevyužít této příležitosti a nepřipsat si cenné bodíky hned za první březovokůrový kvíz. Ve vašem snažení vám drží redakce Kůry palce, další extraspeciál bodíky na vás čekají jako vždy za přivedeného nováčka, předložený deník, získaná orlí pera, zveřejněný příspěvek do Březové Kůry či stoprocentní docházku. Tak mnoho zdarů!

- 1) Jak název nese liberecké koupaliště?
- 2) Jaký oddíl jsme potkali na naší první letošní venkovní výpravě?
- 3) Jaké využití má v kuchyni šalvěj lékařská?
- 4) Jak se jmenovaly šavanské týmy bojující za úspěchy našich barev na srazu BVÚ v roce 2003?
- 5) Kolikrát získala podnáčelnice Eddie celkové vítězství v celoročním bodování?

OBSAH 270. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(OSg. Ostříž)	str. 2
Slovo náčelníka (Sa. MIČKINIKWA)	str. 3
Cesta vítězů 2018 (Sa. MIČKINIKWA)	str. 4-6
Cesta kolem světa (OSg. Ostříž)	str. 7
Zahajovačka (Va. Surikata)	str. 8
Výprava do Horních Studének (OSg. Ostříž)	str. 9-10
Stoupání na horu (Sa. TUWANAKHA)	str. 11-13
Slavná třináctka Shawnee (Sa. MIČKINIKWA)	str. 14
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (OSg. Ostříž)	str. 15
Z historie Kůry....sraz BVÚ Ostrava (Sg. Drak)	str. 16-17
S písní na rtu (OSg. WATOKNAPA)	str. 18
Herník (OSg. WATOKNAPA)	str. 19
Hrstka vtipů (OSg. Ostříž)	str. 20
Najdi 5 rozdílů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 21
Javorová nažka 2017-2018 (Sa. MIČKINIKWA)	str. 22
Kvíz pro pilné čtenáře (OSg. Ostříž)	str. 23

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (Ostříž)

Náčelník kmene: mickinikwa@seznam.cz, tel. 733 741 619 (MIČKINIKWA)

Webové stránky kmene: www.shawnee.cz

Kdo jsme?

Regionální společenství chlapců a děvčat od 5 do 99 let, které se hlásí k myšlenkám skautingu a woodcraftu a v rámci Midewiwinu ČR šíří junácký ekumenismus. Jsme oddíl-kmen, který si vybral své jméno podle severoamerických indiánů kmene Shawnee, česky tedy Šavani.

Naši činnost podporuje HNKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 30.9.2018.